

Arrest

nr. 275 748 van 5 augustus 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2022 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 26 juli 2022 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 april 2022 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Het tegen deze beslissing ingediende beroep is gekend onder rolnummer X. De Raad heeft bij voorlopige maatregel de

vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen (RvV 3 augustus 2022, nr. 275 730).

1.2. Op 26 juli 2022 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Deze beslissing, die verzoeker op 26 juli 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die is gemotiveerd als volgt:

“BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS EN VASTHOUDING IN EEN WELBEPAALEN PLAATS MET HET OOG OP OVERDRACHT AAN DE VERANTWOORDELIJKE LIDSTAAT

In uitvoering van artikel 51/5, § 4, tweede en derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt besloten dat:

de heer, die verklaart te heten,

naam : [K.]

voornaam : [T.]

geboortedatum : X

geboorteplaats : Edlib

nationaliteit : Syrië (Arabische Rep.)

wordt teruggeleid naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat en wordt vastgehouden te Brugge om de effectieve verwijdering van het grondgebied en de overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat Italië, op basis van het Dublinakkoord van 19/04/2022, uit te voeren.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS

In uitvoering van art 51/5, § 4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 is het voor het waarborgen van de effectieve overdracht noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat te doen terugleiden.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Betrokkene heeft de termijn van vrijwillig vertrek (In de bijlage 26quater) niet nageleefd. De beslissing werd hem betekend op 05/05/2022 via de post, met een termijn van 10 dagen.

Het beroep dat betrokkene op 03/06/2022 indiende tegen de beslissing bijlage 26quater is niet schorsend. Het loutere feit dat de uitwijzing van de betrokkene naar Italië zou uitgevoerd worden, houdt de betrokkene niet tegen om zijn zaak te laten behartigen door een raadsman van zijn keuze in het kader van een hangende procedure voor het RVV. De aanwezigheid van de betrokkene is immers niet verplicht of noodzakelijk. De raadsman die hij aanduidt kan het noodzakelijke doen om de belangen van de betrokkene te verdedigen en hangende of lopende procedures op te volgen.

De beoordeling van artikel 3 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 29/04/2022.

Betrokkene brengt in zijn hoorrecht van 25/07/2022 geen andere elementen aan.

Betrokkene brengt evenmin elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmert terug te keren naar de verantwoordelijke lidstaat

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan de verantwoordelijke lidstaat en dat zelfs de omstandigheid dat de verwijdering de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de verwijdering dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde zijn.

De beoordeling van artikel 8 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 29/04/2022.

Betrokkene brengt in zijn hoorrecht van 05/05/2022 geen andere elementen aan.

Een schending van artikel 8 EVRM kan niet aannemelijk worden gemaakt.

Zodoende wordt het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig geacht om betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING

In uitvoering van artikel 51/5, § 4, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient betrokkene vastgehouden te worden aangezien de terugleiding naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en wel op basis van volgende feiten :

1° De betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend, of heeft zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen de door deze wet voorziene termijn gedaan.

Betrokkene beweert sinds 12/12/2021 in België te verblijven, maar kan dit echter niet bewijzen.

4° De betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de overdrachtsmaatregel (bijlage 26quater) van 29/04/2022 die hem betekend werd op 05/05/2022. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd."

2. Over de ontvankelijkheid

Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, blijkt uit artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) dat deze enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het is gericht tegen deze beslissing.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. Artikel 43, § 1, eerste lid, van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid".

In casu bevindt verzoeker zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. De repatriëring is voorzien op 1 september 2022. Het beroep is tijdig ingediend.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast en wordt niet betwist door verweerder.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

Het verzoekschrift voert weliswaar niet de schending aan van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, maar stelt uitdrukkelijk dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, waarbij het Frans werd aangeduid als toepasselijke taal.

Ter terechtzitting worden de partijen gevraagd om standpunt in te nemen over de toepassing van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet. De procedure om internationale bescherming werd in het Frans behandeld. Artikel 51/4, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een daaropvolgende verwijderingsbeslissing in het Frans diende te worden genomen. Verzoeker gedraagt zich naar de wijsheid. Verweerder stelt dat de bestreden beslissing een loutere politie maatregel is en betwist de toepassing van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet regelt een specifiek taalregime en is derhalve een middel van openbare orde dat tot de sluiting der debatten en desnoods ambtshalve kan worden aangevoerd.

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2. De vreemdeling dient op het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van dit verzoek de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

In afwijking van voorgaande leden en onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om de taal van het onderzoek te bepalen in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, wordt een volgend verzoek om internationale bescherming, ingediend overeenkomstig artikel 51/8, onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht.

§ 3. Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald. Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing.”

In casu blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat het verzoek om internationale bescherming in het Frans werd behandeld, zoals dit werd bepaald in de bijlage 26.

Aangezien de bestreden beslissing een verwijderingsmaatregel betreft en de bestreden beslissing na afloop van de procedure om internationale bescherming werd genomen, diende *prima facie* overeenkomstig artikel 51/4, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet voor de bestreden beslissing de taal te worden gebruikt waarin de procedure om internationale bescherming werd gevoerd, namelijk het Frans.

Verzoeker kan aldus worden gevolgd dat de bestreden beslissing in het Frans en niet in het Nederlands had moeten worden opgesteld.

Een schending van artikel 51/4, § 1, van de Vreemdelingenwet kan *prima facie* worden aangenomen.

Het middel is ernstig.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

De Raad heeft een middel van openbare orde ernstig bevonden.

In het verzoekschrift geeft verzoeker als moeilijk te herstellen ernstig nadeel in wezen aan dat enkel een schorsing van de bestreden beslissing een recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel garandeert.

De Raad dient te benadrukken dat in de huidige rechtspraak een beslissing tot terugleiding wordt beschouwd als een aflopende beslissing, die, eens uitgevoerd, geen verdere effecten heeft in het rechtsverkeer. Het beroep zal in dat geval zijn voorwerp hebben verloren. Er dient aldus in de huidige stand van het geding te worden vastgesteld dat een latere procedure tot nietigverklaring van de bestreden beslissing aan verzoeker geen rechtsherstel zal kunnen bieden.

De vereiste dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden aangetoond dient niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze te worden geïnterpreteerd aangezien dit tot gevolg zou kunnen hebben dat aan de rechtsonderhorigen een effectief rechtsmiddel wordt ontzegd in de gevallen waar zij een verdedigbare grief hebben.

De argumenten van verweerder in de nota met opmerkingen doen daaraan geen afbreuk.

Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan in deze omstandigheden dan ook worden aanvaard.

3.5. Derhalve is voldaan aan alle cumulatieve voorwaarden, zodat de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden bevolen van de bestreden beslissing.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 26 juli 2022 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot terugleiding naar de grens wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. VAN CAENEGEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEGEM

S. VAN CAMP